

Serbian: Demons

Zasto Isus nije ispravljao ljude?

Gospod nije bio toliko primitivan da se zapliće u raspravu o doktrinama kao što u tome uživaju Jehovini svedoci i Adventisti. Njegov stil bio je da pokaže svojim čudima i Svojom ličnošću da je Božija Istina tako očigledno superiorna nad tradicijom i praznoverjem čoveka. Kada su učenici pomislili da je On duh, vraćajući se za trenutak u prvobitni sistem verovanja, nije im očitao lekciju o stanju smrti i činjenici da mi nemamo besmrtnu dušu. Prekoreo ih je zbog nedostatka vere i objasnio kako su proročanstva iz Starog Zaveta opisivala Njegovo vaskrsenje (Lk.24:37-45).

Razumevanje toga, i činjenica da je u apsolutnoj stvarnosti vaskrsli Hrist stajao sa njima, značilo je samo po sebi da je verovanje u duhove i slično potisnuto u zaborav. Treba zapaziti da Matej, Marko i Luka koriste "demoni" jezik, jer su ti zapisi reči Jevandjelja kojima je učio nevernike. Jovanovo Jevandjelje, koje je izgleda više upućeno vernicima pod pritiskom Judaista i Gnostika, izostavlja njihovo pominjanje. Gospod koristi demoni jezik u vezi sa isceljenjima u ruralnoj Galileji pre nego u prisustvu obrazovanih ljudi u gradovima kao što je Jerusolim – jer je verovatno u ruralnim područjima nesposobnost da se shvati direktno poricanje "demoni" bila dublje ukorenjena. Zabeleženo je: "Opsednutost demoni" u zapisima Jevandjelja nije geografski svugde isti fenomen. Posebni slučajevi opsednutosti demoni javljaju se u grupama regija, uvek u severnim kao što je Galileja, pre nego što se dešavaju u mestima gde je Isus putovao i obavljao isceljenja. Obrnuto, nema opisa opsednutosti demoni u Judeji ili Jerusolimu u četiri knjige Jevandjelja. Štaviše, ima nekoliko izveštaja o opsednutosti demoni u Galileji i severnim regijama što znači da je opsednutost demoni bio uobičajen i čak karakterističan fenomen za ovo područje. Slične tvrdnje za područje Judeje nisu nadjene u zapisima Jevandjelja. Najzad, izvesna tobož fizička patološka stanja, kao što je slepilo, gluvoća i nemost ponekad su pripisivana opsednutosti demoni na severu, ali nikad nisu tako karakterisana na jugu, iako postoje opisi ovih stanja u tekstovima koji komentarišu sveštenstvo Judeje. Sasvim jasno, pisci Biblije oslikavali su zapažanja ljudi o kojima su pisali. Tako se u 2 Kraljevima 17:9 govori o Izraelcima "činiše potajno ono što nije dobro" Nije postojala potpuna tajna, jer je Bog znao šta su oni činili, i njihovi postupci pokazivali su se "na svakom visokom brdu i ispod svakog zelenog drveta" (:10). "Tajanstvenost" je bila u tome što su oni mislili da mogu svoja dela sakriti od Boga. I zapis odslikava njihovo pogrešno mišljenje bez daljeg komentara. Na nama je da to uvidimo. I isto je istina po pitanju demoni. Ovo je jedan razlog zašto očigledna greška nije ispravljena.

Gospod je rekao reč Istine ljudima jer su oni mogli da je čuju (Mk.4:33); kao Pavle, On je postao sve svim ljudima, tako da je na bilo koji način mogao spasiti neke (1Kor.9:22). U slučaju Pavla, biti sve svim ljudima značilo je da je ponekad On žrtvovao najviši princip da bi dopro do ljudi; On nije prosto izgovorio neku doktrinu i ostavio svoje slušaoce sa problemom da li da je prihvate. On je stvarno pokušavao da ubedi ljude. Povećavao je svoje sveštenstvo da propoveda nevernicima, naglašavao je mogućnost spasenja nevernika, "Ako ih na bilo koji način mogu izazvati na takmičenje (podstaknuti na rivalstvo) njih koji su moje telo

(Jevreje), i mogu spasiti neke od njih" (Rim.11:13,14). Ovo teško da je odgovarajući način, u svetlu najvišeg principa. Ali to je bio način koji je

Pavle koristio. Na sličan način on tera Korinćane da daju novac za siromašne svece u Jerusalimu na osnovu toga što se on hvalio drugima koliko mnogo će oni dati (2Kor.9:2), i ova hvalisanja izazvala su druge da budu velikodušni; tako sada, oni bolje da ispune svoje obećanje i daju novac. Ako je neko obećao da da novac kao milostinju i nije tako uradio, on je na njega vršio pritisak da učini tako. A on nije stvarno ohrabrivao jedne vernike da daju novac tako što bi im rekao da su drugi vernici obećali da će biti velikodušni, pa treba i oni da budu. Pa ipak ove očigledno ljudske metode je Pavle koristio. On je govorio "ljudskim rečnikom" Rimljanima, "zbog slabosti tela" (Rim.6:19 NIV); tako jako je želeo da ga shvate. I kada je govorio muževima da vole svoje žene, on koristi još jedan prilično ljudski razlog: zato što je žena jedno telo sa tobom, voleći nju voliš samoga sebe. "I", rezonuje on, "ti ne bi mrzeo sebe, zar ne, dakle – voli svoju ženu!" Cinik bi razumljivo rekao da je ovo čista sebičnost (Ef.5:29); i čini se da Pavle shvata da je viši nivo razumevanja da jedan muž treba da voli svoju ženu prosto jer manifestuje ljubav Hrista prema vernicima koji su često ravnodušni, i ne cene tu ljubav. (5:23,33). A ipak jasno je da Pavle koristi i argument nižeg nivoa takodje.

Sam Bog često radi sledeće: On se spušta na nivo jezika čoveka u svojoj želji da spasava. On poziva Jevreje da Ga testiraju: ako plate svoju desetinu, On će ih blagosloviti bogatom žetvom (Mal.3:10). A sigurno je cela poruka Božijeg otkrića u tome da mi prihvatimo Njegovu ruku u svojim životima, da pokornost neće automatski doneti blagoslov sada, da mi ne treba da testiramo svoga Boga (PZ. 6:16 up. Mt. 4:7) već da verujemo u Njega i dolazak Njegovog carstva da reši sve stvari. Pa ipak se čini da se Jahve spušta sa ovih visokih principa u Malahijevo vreme, da bi pokušao da ih ubedi u logiku odanosti Njemu. I najličnije, Sam Jahve je tvrdio u Svom zakonu da razvesti se od žene i ponovo se oženiti njome nakon što je ona bila «uprljana» je čin odvratn Njemu, i da će uprljati zemlju (PZ. 24:4). Pa ipak u punom saznanju ovoga, i sa svesnom aluzijom na to, Jahve preklinje svoju uprljanu, razvedenu ženu Izrael da se vrati Njemu (Jer. 4:1), iako je ona uprljala zemlju (Jer. 3:19, 16:18). Ovde vidimo krajnje samo-poricanje Jahvea, Boga Izraela, da bi On mogao spasiti Svoj narod.

I tako je Gospodova upotreba jezika svakidašnjice kad je reč o demonima sigurno još jedan primer želje Oca i Sina da komuniciraju sa ljudima. Mi kao i Pavle moramo shvatiti taj duh. Težak rad na knjigama iz gramatike da bi se naučio neki jezik, strpljivo podučavanje i odgovori na proteste onih koji su još uvek u mraku, to što smo sve svim ljudima bez obzira na unutrašnju cenu, bez obzira na to kakve barijere protiv drugih treba da srušimo unutar naših shvatanja, nikada se ne žrtvuje istina ili princip već se teži da se prenesu Božije spasenje muškarcima i ženama "onako kako oni to mogu da čuju".

Carelinks PO Box 152, Menai NSW 2234 AUSTRALIA